

Dedemden Dersler 1

– HİCABİ · 02 Temmuz 2009

Öğrencilik yıllarımda dedem köyde ikamet ediyordu.biz şehirde ikamet ediyorduk.Her Cuma akşamı okuldan çıkınca hemen istasyona koşar tren ile dedemin yanına giderdim.Hayatımın ve karakterimin şekillendiği en güzel yıllardı o yıllar ..Cumartesi ve Pazarı dedemle ve köydeki arkadaşlarımla geçirmeyi çok seviyordum.. Okul harçlığımı rahmetli dedem verirdi.(Allah nur içinde yatırsın) ... Maddi ve manevi olarak babamdan daha çok emeği vardır benim üzerimde. İlkokul mezunu bile değildi rahmetli ama bugün beni ben yapan değerleri ondan öğrendim ben.Burada sizinle sadece bir öğretiyi paylaşacağım..Cuma akşamları köye sevinçle giderdim ve her seferindedede sanki bir bayram havası eserdi..Cumartesi sabah kahvaltısından sonra dedem haftalık harçlığımı verirdi.Dede burası köy burada bana para lazım olmaz ki harcayacak yer de yok zaten ihtiyaçta yok derdim..O da olsun derdi sen al parayı cebine koy, para insanın yürüyüşünü, konuşmasını ,değiştirir oğlum, cebinde para varken daha güvenli ve dik yürürsün ve hiç bir zaman arkadaşlarının yanında çekingen davranmazsın derdi..O yaşlarda bana özgüveni aşıladığını,bu basit fakat asil davranışın benim karakterim üzerindeki olumlu etkilerini yıllar sonra anlayabildim..Allah ondan razı olsun...

02,07,2009

Hicabi ÇALIŞKAN